

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/19/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014201070
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014201070.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša Xv právnej veci žalobcu: Z. K., bytom S. XXX/XX, Snina, zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, Stará Bašta 2, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1010604/1/289740/2014 zo dňa 24. júna 2014 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/60/2014-44 zo dňa 11. septembra 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/60/2014-44 zo dňa 11. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu o preskúmanie rozhodnutia, ktorým žalovaný podľa § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 200/1998 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe colníkov“ alebo „citovaný zákon“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 1095331/1/141823/1/2014 zo dňa 18.03.2014, ktorým bol žalobca v súlade s ustanovením § 183 ods. 1 písm. e) zákona č. 200/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru v stálej štátnej službe, vo funkcii odborný colný referent na pobočke Colného úradu Ubľa. Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru colníka bolo porušenie služobných povinností colníka stanovených v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona č. 200/1998 Z. z. zvlášť hrubým spôsobom, nakoľko bol nedisciplinovaný a neriadil sa zákonom č. 200/1998 Z. z. tým, že si neplnil svedomite úlohy uvedené v rozkazoch prezidenta finančnej správy a riaditeľa Colného úradu Michalovce, nevykonával štátnu službu riadne, nezdržal sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k finančnej správe, nedodrжал služobnú disciplínu a jeho ponechanie v služobnom pomere

by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolávajúc sa na ustanovenia § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) a § 183 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe colníkov uviedol, že dňa 08.12.2013 sa dopustil tohto protiprávneho konania, kedy v rozpore s odsekom 26 rozkazu prezidenta finančnej správy č. 1/2013/1100601, v rozpore s odsekom 4 písm. c) rozkazu riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 538/2008 v znení jeho zmeny č. 434/2009, v rozpore s odsekom 2.2 písm. a) prílohy č. 2 k rozkazu riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 538/2008, v rozpore s odsekom 3 riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 86/2009, v rozpore s odsekom 3 písm. i) rozkazu vedúceho pobočky Colného úradu Ubl'a č. 1/2013 a v rozpore s odsekom 2 písm. a) rozkazu vedúceho pobočky Colného úradu Ubl'a č. 2/2008, pri výkone štátnej služby na hraničnom priechode Ubl'a pri výkone colnej kontroly štyroch peších cestujúcich - príslušníkov OHK PZ Ubl'a, ktorú vykonal na pracovisku VSTUP 05 peší (na pracovisko, na ktoré nebol pridelený, nakoľko bol zaradený na pracovisko VSTUP 15 a na výkon služby na tomto pracovisku mu nebol daný ani pokyn vedúceho zmeny), nezapísal uvedených cestujúcich vstupujúcich na územie Slovenskej republiky z územia Ukrajiny, ako aj údaje o nimi dovážaných množstvách liehovín (po 1000 ml na každého cestujúceho) a nimi dovážaných tabakových výrobkov (po 40 kusov cigariet na každého cestujúceho) do APV TALON. Žalobca sa týmto konaním dopustil porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti stanovenej v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona č. 200/1998 Z. z. zvlášť hrubým spôsobom, pretože bol nedisciplinovaný a neriadil sa zákonom č. 200/1998 Z. z. tým, že si neplnil svedomite úlohy uvedené v rozkazoch prezidenta finančnej správy, riaditeľa Colného úradu Michalovce a vedúceho pobočky Colného úradu Ubl'a, nevykonával štátnu službu riadne, nezdržal sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k finančnej správe, nedodržiaval služobnú disciplínu. Jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý nedáva dostatočné záruky na riadny výkon štátnej služby.

K námietke žalobcu, že jeho služobný pomer by bol ukončený dňom 31.03.2014 a to uvoľnením na základe jeho žiadosti, o čom riaditeľ colného úradu rozhodol rozhodnutím č. 18/2014-1010601 zo dňa 07.02.2014, právoplatným dňa 26.02.2014, na základe čoho je ťažko odôvodniteľné, že jeho ponechanie v služobnom pomere v termíne od 18.03.2014 do 31.03.2014, t. j. už len 13 dní, z ktorých by pri čerpaní dovolenky a momentálnej práceneschopnosti reálne neodslúžil ani jeden deň, by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby žalovaný uviedol, že riaditeľ colného úradu bol v zmysle § 184 zákona č. 200/1998 Z. z. povinný rozhodnúť o skončení služobného pomeru žalobcu uvoľnením a to na základe ním podanej žiadosti, neznamená to však, že colník počas plynutia tejto doby do skončenia služobného pomeru, je v „ochrannej dobe“, počas ktorej by ho príslušný nadriadený nemohol prepustiť podľa § 183 ods. 1 písm. e) zákona č. 200/1998 Z. z., ak sa preukáže existencia zákonných dôvodov. V zmysle tohto paragrafu bol riaditeľ Colného úradu Michalovce povinný konať a rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, ak bolo jeho konanie protiprávne a v rozpore so záujmami štátnej služby.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe zrušenia rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 24.06.2014 č.1010604/1/289740/2014 v spojení s rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 18.03.2014 a vrátenia veci na nové konanie. Zároveň navrhol zaviazat' žalovaného zaplatiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia trov konania vo výške 66,50,- eur a trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby po 134,00 eur = 536,00 eur + 4-krát režijný paušál po 8,04 eur =32,16,- eur spolu 568,16 eur.

Žalobca v odvolaní namietal, že v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Prešove sa dostatočne nevenovala pozornosť aj skutočnosti, že prepustenie zo služobného pomeru colníka je len na subjektívnom názore a ľubovôle jeho nadriadeného, ktoré by zároveň malo aj byť posúdením intenzity porušenie služobnej prísahy a služobnej disciplíny v medziach zákona, ale ide len o individuálny právny

akt jednotlivca (riaditeľa colného úradu), ktorý si vyžiadaval aj súhlasné stanovisko Závodného výboru ZO SLOVESU pri Colnom úrade Michalovce, kde rozhoduje kolektív pracovníkov a tento mu ani svoj súhlas s prepustením nedal. Podľa žalobcu je na uvážení, či v konkrétnom prípade nešlo o akt osobnej pomsty individuálneho nadriadeného, ktorý disponuje touto právomocou rozlúčiť sa s nepohodlným podriadeným, bez rešpektovania vôle poradného orgánu, ktorý je kolektívnym orgánom.

Zvyšné argumenty žalobcu uvádzané v odvolaní kopírujú vyjadrenia zo žaloby proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu žalovaného.

K námietke žalobcu, týkajúcej sa neuloženia záznamu do programu sa krajský súd vysporiadal na strane č. 14 odsek 9, kde uviedol, že zapísané údaje sa samovoľne stratiť nemohli a údaje môžu vymazať len správcovia programu na základe žiadosti, ktorá podaná nebola.

Námietku o nespôsobení žiadnej škody štátu krajský súd odôvodnil na strane č. 15 odsek 2, kde uviedol, že nie je rozhodujúce, či v konkrétnom prípade vznikla škoda ale dôsledné vedenie a zapisovanie údajov do programu je rozhodujúce z hľadiska splnenia podmienok pre oslobodenie od dovážaných platieb, z čoho jednoznačne vyplýva, že nedôsledným zaznamenávaním údajov do databázy by k colným a daňovým únikom dochádzalo.

S namietanou skutočnosťou, že v spisovom materiáli sa nenachádza prepis kamerového záznamu a že žalobcovi nebolo umožnené oboznámiť sa s predmetným záznamom, sa krajský súd vysporiadal na strane č. 15 odsek 3 tak, že súčasťou spisového materiálu je aj kamerový záznam. Žalobca bol o tom informovaný na ústnom pojednávaní dňa 14.02.2014, kde mu bola daná možnosť vyjadriť sa k jednotlivým dôkazom. Žalobca sa do zápisnice vyjadril, že sa oboznámil s kompletným spisovým materiálom a kamerový záznam vidieť nepotreboval.

Žalobca namietal, že nebolo vyhovené jeho žiadosti o účasť na konfrontáciách s cieľom položiť doplňujúce otázky zvyšným trom cestujúcim. Krajský súd sa uvedenou námietkou zaoberal na strane č. 16 ods. 1. Žalobca sa zúčastnil konfrontácie s cestujúcim p. E. pokiaľ ide o ďalších troch cestujúcich, tým bola položená tá istá otázka, pričom žalobca uviedol, že chce položiť len túto jednu otázku pre všetkých. Žalobcovej žiadosti bolo vyhovené.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že k námietke žalobcu týkajúcej sa posúdenia závažnosti jeho konania neexistujú žiadne relevantné dôvody na zmenu právnej kvalifikácie konania žalobcu, ktorého sa dopustil dňa 08.12.2013 a pre ktoré bol následne prepustený zo služobného pomeru colníka. Nesplnenie základných služobných povinností zo strany žalobcu v priamom výkone štátnej služby, ktoré mal dňa 08.12.2013 zabezpečovať na hraničnom priechode Ubl'a pri plnení úloh finančnej správy v mene Slovenskej republiky, bez ďalšieho založilo dôvod na skončenie služobného pomeru prepustením. Ďalej k námietke žalobcu týkajúcej sa nesúhlasného stanoviska odborového orgánu žalovaný uviedol, že nie je dôvodné zo strany žalobcu hodnotiť konanie žalovaného, ktorý pri rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru neprihliadol na stanovisko jedného z odborových orgánov ako postup v rozpore so zákonom, a z tohto titulu napádať nezákonnosť predmetného konania. K námietke žalobcu, ktorou vyjadruje pochybnosť „že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby“ z toho dôvodu žalovaný nepoukazuje na skutočnosť, že žalobca pred disciplinárnym previnením, na základe ktorého bol následne prepustený zo služobného pomeru colníka, nebol dovedy disciplinárne riešený či postihovaný. K námietke žalobcu, ktorou poukazuje na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie nekorešponduje so spisovým materiálom, výrok je diametrálne v rozpore s obsahom svedeckých výpovedí, v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, v rozpore s povinnosťou spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a logického vyústenia vyhotovených dôkazov, okolností prípadu a všetkých skutočností do prijatého záveru žalovaný uviedol, že ide o námietky, ktorých zámerom bolo spochybniť zákonnosť rozhodnutia a následne napadnutého rozsudku a sú bezpredmetné, nepodložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Podľa žalovaného je námietka absencie údajného dôkazu jednoznačne nepravdivá a mätúca, čo je preukázané aj jeho samotným vyjadrením zo dňa 14.02.2014 (zápisnica z ústneho pojednávania zn. 1095331/1/84356/2014).

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/60/2014-44 zo dňa 11.09.2015 podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Predpokladom vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prísahy, v ktorej je subsumovaný sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku (§ 17 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z.).

Služobná disciplína colníkov spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, ktoré sú ustanovené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 43 zákona č. 200/1998 Z. z.).

Podľa § 44 ods. 3 písm. a), b), g), h) citovaného zákona je colník povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k finančnej správe
- h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 183 ods. 1 písm. e) citovaného zákona, minister alebo príslušný nadriadený prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 227 ods. 4 citovaného zákona, oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 230 ods. 1 až 4 citovaného zákona.

Úlohou súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. e) citovaného zákona z hľadiska závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 1095331/1/141823/1/2014 zo dňa 18.03.2014, ktorým bol žalobca podľa § 183 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe colníkov prepustený zo služobného pomeru v stálej štátnej službe z dôvodu, že zvlášť hrubým spôsobom porušil služobné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) citovaného zákona a to tým, že dňa 08.12.2013 vykonával žalobca štátnu službu na hraničnom priechode Ubl'a, podľa rozdeľovníka služieb bol zaradený na pracovisko VSTUP 15. V čase o 7.44 hod., vykonal colnú kontrolu štyroch peších cestujúcich na pracovisku VSTUP 05, kde nebol zaradený. Žalobca nezapísal uvedených štyroch cestujúcich vstupujúcich na územie Slovenskej republiky z územia Ukrajiny, ako aj údaje o nimi dovážaných množstvách liehovín a nimi dovážaných tabakových výrobkov do programu APV TALON (ďalej len „program“ alebo „APV TALON“). V prvom úradnom zázname vypovedal žalobca, že zápis tovaru dovážaného cestujúcimi „kolegami policajtmí“ nevykonal na podnet týchto cestujúcich a svoje konanie oľutoval. Na základe uvedeného vedúci Pobočky colného úradu Ubl'a predložil riaditeľovi Colného úradu Michalovce návrh na začatie disciplinárneho konania. Na základe šetrenia sa k predmetnej veci vyjadrili aj štyria peší cestujúci. Po oboznámení sa s obsahom kamerového záznamu z priebehu služby po posúdení veci, vzhľadom na porušenie služobnej prisahy, ako aj služobnej povinnosti spracoval nadriadený žalobcu návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru colníka, za základe ktorého začalo konanie vo veci skončenia služobného pomeru. Dňa 14.02.2014 sa žalobca k veci vyjadril do zápisnice na ústnom pojednávaní, kde uviedol že zápisnicu zo dňa 23.12.2013 spísal pod nátlakom. Ďalej uviedol uvedených cestujúcich prihlásil do programu a nevie si vysvetliť prečo v programe absentujú zápisy. Navrhol vykonať dôkaz konfrontáciu s dotknutými cestujúcimi a navrhol požiadať autora APV TALON, či mohol program namiesto uložiť údaje zmazať údaje. Dňa 18.02.2014 sa uskutočnila konfrontácia žalobcu a cestujúceho npráp. Bc. A. E.. Ďalšie konfrontácie sa neuskutočnili vzhľadom na to, že bol žalobca dlhodobo dočasne práceneschopný na výkon štátnej služby. Dňa 03.04.2014 sa uskutočnilo prejednanie veci s cestujúcimi Mgr. A. B., Ing. W. K. a Z. T., ktorí zhodne uviedli, že žalobcu poznajú len zo služobnej činnosti, pričom si nepamätali aký tovar dovážali, okrem Mgr. A. B., ktorý opätovne uviedol, že k colnej kontrole mal nejaké sladkosti, dve krabičky cigariet a fľašu alkoholu. Všetci zhodne potvrdili, že sa colnej kontrole podrobili, predložili cestovné pasy, a že žalobca niečo zapisoval do počítača, ale oni priamo na obrazovku nevideli.

Z výpovede tvorca APV TALON vyplývalo, že program eviduje len údaje o tom, kto a kedy sa prihlásil, ale nie to, na akom pracovisku sa prihlásil. Ďalej uviedol, že zapísané údaje sa samovoľne stratíť nemôžu. Program ukladá aj čiastkové úkony používateľa a dokonca uchováva takéto historické údaje aj v prípade, ak sa samotný zápis prestupu neuskutoční. Žiadny takýto historický zápis, ktorý bol uskutočnený žalobcom v predmetný deň sa v databáze nenachádzal. Údaje o prestupoch, ktoré už boli do databázy zapísané, nemôžu používatelia APV TALON zmazať, údaje môžu vymazať len správcovia na základe žiadosti, pričom uviedol, že žiadosť o vymazanie dotknutých údajov podaná nebola.

Najvyšší súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že na základe správnych orgánom zadovážených a vykonaných dôkazov bolo možné dôvodne považovať konanie žalobcu kladené mu za vinu za dostatočne preukázané. V konaní nebolo spochybnené, že išlo o dôkazy zadovážené a vykonané v súlade s ustanovením § 227 ods. 1 citovaného zákona a vyhodnotené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 227 ods. 4 citovaného zákona, ktoré nasvedčovali tomu, že predmetné skutky sa stali tak, ako to uviedol správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Uvedeným konaním aj podľa názoru najvyššieho súdu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. e) citovaného zákona, pretože žalobca ním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prisahu a služobné povinnosti tak, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Najvyšší súd posúdil formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného, nevzhladol ich nezákonnosť, tieto podľa jeho názoru sú náležité a podrobne odôvodnené, zdôrazniac zároveň, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v jeho odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že v danom prípade záviselo len od úvahy správneho orgánu, či žalobcu v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov dočasne pozbaví výkonu štátnej služby, alebo ho zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. e) citovaného zákona prepustí, keďže ustanovenie § 42 ods. 1 citovaného zákona, príslušnému správne mu orgánu neukladá obligatórnu povinnosť, aby svojim rozhodnutím dočasne pozbavil colníka výkonu štátnej služby, ak sa tento stane dôvodne podozrivým, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo je podozrivý, že spáchal trestný čin, a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby.

Najvyšší súd je názoru, že žalobca svojim konaním porušil niekoľko predpisov pri priamom výkone služby na hraničnom priechode tým, že nezapísal cestujúcich do aplikačného vybavenia programu a údaje o nich, o dovážaní tovaru, tabakové výrobky a lieh a vlastne nemohol reálne a riadne plniť úlohy finančnej správy, nakoľko evidencia v programe je rozhodná a má opodstatnenie pre sledovanie pohybu tovaru cez hranice. Zároveň ich žalobca nezapísal ako cestujúcich, čím si nesplnil svoju úlohu a nezastupoval štát vo výkone služby riadne a disciplinovane. Konanie žalobcu je z hľadiska výkonu štátnej služby absolútne neprijateľné, nakoľko zápis cestujúcich ako aj nimi dovážaný tovar do programu je rozhodujúci pre posudzovanie splnenia podmienok pre oslobodenie od dovozných platieb v prípade návrhu na prepustenie tabakových výrobkov a alkoholických nápojov do colného režimu voľný obeh s úplným oslobodením od dovozných platieb. To, že žalobca nevykonával službu na pridelenom pracovisku, ale na pracovisku, na ktoré nebol pridelený je tiež porušením, nakoľko mu nebol daný výkon tejto colnej kontroly ani pokyn vedúceho zmeny na výkon colnej kontroly peších cestujúcich. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo podľa súdu na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktoré je potrebné posudzovať vzhľadom na charakter a závažnosť konania žalobcu v meradle širšieho rozsahu zodpovednosti colníkov a ich spoločenského postavenia a úloh, ktoré v spoločnosti plnia prísnejšie.

Najvyšší súd k námietke žalobcu v odvolaní, že k danej udalosti nebol vypočutý colník A.I S. uvádza, že na základe vyjadrenia riaditeľa colného úradu spočiatku bol vo veci prešetrovaný aj colník A. S. až do momentu stotožnenia kontrolujúceho colníka v predmetnej veci sa objasňovali skutočnosti vyplývajúce z rozdelenia colníkov, pričom na pracovisku VSTUP 05 bol zaradený colník A. S.. Najvyšší súd sa stotožnil s názorom správneho orgánu, že žalobcova obava o colníka A. S. bola výlučne jeho subjektívnym vyjadrením, ktoré žalobca uviedol s odstupom času viac ako mesiaca a pol po vyjadrení pred riaditeľom colného úradu.

Žalobca bol aj podľa názoru najvyššieho súdu dostatočne oboznámený s dôkazmi, aj so žiadosťou o zabezpečenie vyjadrenia, z ktorej si žalobca zrealizoval výpisky.

Najvyšší súd k namietanej skutočnosti, že žalovaný nebral do úvahy nesúhlasné stanovisko Závodného výboru ZO SLOVES pri Colnom úrade Michalovce k jeho prepusteniu uvádza, že stanoviskom odborného orgánu nie je viazaný a zamietavé stanovisko odborového zväzu nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

V predmetnom prípade riaditeľ colného úradu vychádzal z ust. § 182 ods. 1 a 8 zákona o štátnej službe

colníkov, v zmysle ktorých je nadriadený povinný rozhodnúť o uvoľnení a to v lehote najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia žiadosti o uvoľnenie. Konanie vo veci skončenia služobného pomeru prepustením v čase vydávania rozhodnutia o uvoľnení ukončené nebolo (nebolo skončené dokazovanie v tomto konaní) a teda konanie colníka bolo stále v štádiu dôvodného podozrenia. Rozhodnutie o uvoľnení nevytvorilo prekážku rozhodnutej veci, nakoľko bol žalobca stále colníkom a naplnil znaky prepúšťacieho dôvodu.

Podľa názoru najvyššieho súdu žalobca neuviedol, kedy svoju práceneschopnosť ukončí. Zákonodarca zakotvil výnimky zo zákazu prepustenia a tým umožnil, aby žalobca, voči ktorému bolo vedené konanie vo veci služobného pomeru bol prepustený aj v ochrannnej dobe (§ 186 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov).

Žalobca zložil pri vzniku služobného pomeru služobnú prísahu a tým potvrdil svoj záväzok k Slovenskej republike. Zložením služobnej prísahy sa občan stáva colníkom, teda súčasťou kategórie osôb, ktorých konanie, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tejto prísahy. Táto zodpovednosť colníka k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu, ktoré plní s prihliadnutím na celkový právny finančný a sociálny status vyplývajúci z tohto služobného pomeru.

Najvyšší súd na tomto mieste dáva tiež do pozornosti, že služobný pomer colníka vznikajúci mocenským aktom služobného funkcionára (rozhodnutím o prijatí) je svojou povahou právnym pomerom štátnozamestnaneckým - verejnoprávnym a po celú dobu svojho priebehu sa výrazne odlišuje od pracovného pomeru, ktorý je naopak pomerom súkromnoprávnym a účastníci ktorého majú rovné postavenie. Služobný pomer sa od pracovnoprávneho pomeru výrazne odlišuje aj spôsobmi svojho skončenia - služobný pomer colníka sa tiež končí mocenským aktom - rozhodnutím o prepustení policajta zo služobného pomeru zo zákonom stanovených dôvodov.

S poukazom na uvedené aj najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka (§ 44 ods. 3 písm. a) b) g) a h) zákona o štátnej službe colníkov). Pre prepustenie zo služobného pomeru colníka je potrebné aby naplnil dve kumulatívne podmienky. Prvá je porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom žalobca túto podmienku splnil, keď nezapísal štyroch peších cestujúcich na pracovisku na ktoré nebol pridelený a nebol mu daný ani pokyn vedúceho zmeny na prestup. V prípade nutnosti reagovať na vzniknutú situáciu je nadriadený (vedúci zmeny) povinný organizovať výkon služby tak, aby bol zabezpečený riadny priebeh, teda má možnosť vydať pokyn na zmenu pracoviska, čo neznamena v tomto prípade, že sa na takýto výkon nevzťahuje povinnosť riadneho zápisu do programu. Druhá podmienka je splnená, aj v tomto prípade ponechanie menovaného colníka v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd nepovažoval námietky žalobcu za spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Krajský súd nepochybil, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Uvedenými úvahami sa riadil Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď napadnutý rozsudok krajského súdu vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods.1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému zákonný nárok na náhradu trov nevznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.